

skulde være een Musiker. Men det ærede Medlem maa ogsaa have i Erindring, at der i Overgangsbestemmelserne blev truffet den Ordning, at indtil den 31. Marts 1911 skulde man bevare Fodfolksregimentsmusik-korpserne, ogsaa Feltartilleri- og Rytterimusikkorpserne. Det var selvfølgelig udelukkende ud fra den Forudsætning, at man vilde gøre det muligt for Lovgivningsmagten endnu en Gang at tage op til Overvejelse, om den ønskede, at vi skulde bevare dette Kulturmiddel, eller vi skulde lægge det øde. (*Slengerik*: Jeg har ikke omtalt det Spørgsmaal). Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, og jeg tror ogsaa, at hans Udtalelser kunne forstås saaledes.

Sluttelig skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie og anmode om, at de smaa og beskedne Ændringer, jeg har gjort Henstilling om, maa blive tagne under Overvejelse i et kommende Udvalg, og at Forslaget i dets Helhed maa blive gjort til Genstand for en velvillig Drøftelse.

Forsvarsministeren (*Berntsen*): Efter at Ordførerne for Folketingets forskellige Partier og Grupper have haft Ordet, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger. Det Spørgsmaal, vi her forhandle, er ikke noget stort Spørgsmaal, og det har den Fordel, at det baade set fra den musikalske Side og fra den finansielle Side er meget let overskueligt. Det har derfor undret mig, at Oppositionens to Ordførere, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (*K. M. Klausen*) og det ærede Medlem fra Middelfart (*Slengerik*), have brugt saa stærke Ord imod dette Forslag, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det for en Del skyldes, at de to ærede Medlemmer have følt en vis Trang til at sige mig personlig nogle Ubehageligheder. Det var ganske interessant at høre, at de begge begyndte med at railleere over, at paa Folketingets Dagsorden i Dag staar Spørgsmaalet om Militærmusikken foran de øvrige Spørgsmaal, der vedrøre Beskatningsforholdene. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds mente, at det maa tilskrives mit brede Lune, at denne Sag som en Slags Ouverture var sat først paa Dagsordenen. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det ikke er mig, som fastsætter Folketingets Dagsorden. Hvis der er noget, der har stødt det ærede Medlem, maa han henvende sig derom til Folketingets højtærede Formand og ikke til mig. For øvrigt forekommer det mig saa temmelig ligegyldigt, enten denne Sag staar først

eller sidst paa Dagsordenen, eller om denne Sag forhandles en Dag før Skattelovene eller et Par Dage efter dem. Naar de ærede Medlemmer opholde sig ved en saadan Bagatel, maa de undskyldte, at jeg tilskriver det den Omstændighed, at de Herre have savnet Argumenter mod denne Sag.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds beskyldte mig for Illoyalitet ved Fremsættelsen af dette Forslag. Ja, han fandt sig foranlediget til at bruge saa stærke Udtryk, at den højtærede Formand maatte skride ind og bremse det ærede Medlem. . . (*K. M. Klausen*: Nej, jeg var færdig!). Ja, men alligevel, for en anden Gangs Skyld haaber jeg, at det ærede Medlem i Dag har lært af Formanden, hvor meget han kan sige i saa Henseende. Det ærede Medlem mindede mig om, at jeg ved Mødet i Aarhus forleden og ogsaa her i Tinget har udtalt, at jeg loyalt vilde udføre de vedtagne Forsvarslove. Denne Udtalelse vedkender jeg mig. Jeg har i dette Forhold stillet mig saa loyalt, at jeg i Henhold til den gældende Hærlov har opsagt Musikerne til at træde ud af Hæren den 1. April d. A. Mere loyalt kan jeg dog ikke optræde, naar Spørgsmaalet er, om jeg vil udføre Hærloven loyalt. Men det forekommer mig, at det hindrer ikke, at jeg derefter ligesaa loyalt kommer til Rigsdagen og siger til dette Ting og til det andet Tings Medlemmer: Kunne vi her i Landet være bekendt at slette saa godt som al Militærmusik, naar man kan bevare et Musikkorps i hver Garnisonsby for en saa lille Betaling, som der her er Tale om?

Jeg mener, jeg har handlet i Overensstemmelse med de Udtalelser, der under Hærlovens Behandling, kort før dens Vedtagelse, faldt fra Ordføreren for Fler-tallet. Det ærede Medlem fra Vordingborg (*Carl Hansen*), som i Dag har ført Ordet for Venstre, udtalte, da Sagen var kommen tilbage fra Landstinget — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg oplæse disse Ytringer, fordi de illustrere det ærede Medlems Berettigelse til at sige, at vi handle illoyalt, eller at vi handle imod, hvad der den Gang var Forudsætningen med Hensyn til dette Spørgsmaal — de findes i Folketingstidenden for den overordentlige Samling 1909, Sp. 1468 —: „Dernæst er man, antagelig under Hensyn til de Udtalelser, der faldt her navnlig ved tredje Behandling, gaaet ind paa delvis — og for Resten i ret stort Omfang — at bevare Musikken i 2 Aar, indtil 1. April 1911. Man har fra de fleste